

بررسی رابطه سرمایه نمادین مبتنی بر الگوی ایرانی- اسلامی با سبک زندگی اسلامی بر مبنای سیره رضوی

(مورد مطالعه، شهر وندان شهر اصفهان)

ولی محمد درینی^۱، احسان نامدار جویمی^(نویسنده مسئول)^۲،
محمد تابان^۳، صید مهدی ویسه^۴

چکیده

هدف از نوشتار حاضر، بررسی رابطه سرمایه نمادین مبتنی بر الگوی ایرانی- اسلامی با سبک زندگی اسلامی بر مبنای سیره رضوی است. با تدوین یک سؤال کلی و شش سؤال جزئی، مشخص شد سرمایه نمادین ایرانی- اسلامی با سبک زندگی اسلامی و ابعاد آن (آموزش زندگی دینی در هر زمان، الگوسازی سیره اهل بیت^(۱)، اصول عقاید دینی، اصول تولی و تبری، آموزش بندگی و عبادت و غفلت زدایی) رابطه معنادار و به ترتیب برابر با ۰/۶۱، ۰/۷۳، ۰/۵۴، ۰/۳۸، ۰/۴۵، ۰/۶۸ دارد. نمونه‌گیری نیز به روشن خوشبایی چند مرحله‌ای و تعداد نمونه با استفاده از جدول مورگان برابر با ۳۸۴ نفر در جامعه مورد بررسی یعنی شهر وندان مناطق ۱۵ گانه شهر اصفهان است. نتایج نشان می‌دهد هر چه افراد خود و خانواده‌شان را ملتزم به رعایت شونات اسلامی و پیروی از سبک زندگی اسلامی کنند، بیشتر به نمادهای اقتصادی- اسلامی، اجتماعی- اسلامی و فرهنگی- اسلامی احترام می‌گذارند، در زندگی خود به کار می‌گیرند و استفاده و پیروی از آنها را به دیگران نیز پیشنهاد می‌دهند.

واژه‌های کلیدی

سرمایه نمادین ایرانی- اسلامی، سرمایه نمادین فرهنگی، سرمایه نمادین اجتماعی، سرمایه نمادین اقتصادی، سبک زندگی اسلامی بر مبنای سیره رضوی

vm.darini@yahoo.com

davood.joyame@gmail.com

taab1347@yahoo.com

amir7912000@yahoo.com

۱. استادیار گروه مدیریت دانشگاه پیام نور واحد لوسانات تهران
۲. کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی- گرایش بازاریابی، دانشگاه ایلام
۳. استادیار گروه مدیریت دانشگاه ایلام
۴. استادیار گروه مدیریت دانشگاه ایلام

مقدمه

«یکی از ابعاد پیشرفت با مفهوم اسلامی عبارت است از سبک زندگی، رفتار اجتماعی و شیوه زیستن ما، اگر از نظر معنویت نگاه کنیم که هدف انسان رستگاری، فلاح و نجات است، باید به سبک زندگی اهمیت بدهیم» (خامنه‌ای، ۱۳۹۱).

معنویت، به انسان، اطمینان قلبی و آرامش روحی می‌بخشد، آن‌گونه که خداوند در قرآن می‌فرماید: «الَّذِينَ آمَنُوا وَ طَمَئِنُ قُلُوبُهُمْ يَذْكُرُ اللَّهُ طَمَئِنُ الْقُلُوبُ؛ آن کسانی که ایمان می‌آورند و دل‌هایشان با یاد خدا سکون و آرامش پیدا می‌کنند. به درستی که دل‌ها با یاد خدا آرام می‌گیرد» (رعد / ۲۸). «هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السُّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَرْدَأُوا إِيمَانَهُمْ؛ خداست که به دل‌های مؤمنان آرامش و اطمینان خاطر داده است تا ایمانی بر ایمان خود بیفزایند» (فتح / ۴). چنین انسانی خود را از دام شهوت نفسانی، مادیات و لذت‌های زودگذر دنیایی می‌رهاند و سعادت را در عفت، پاکدامنی، شرافت و برپایی جامعه‌ای سالم و انسانی می‌داند و کارهایی انجام می‌دهد که به خیر و صلاح خود و جامعه است (ارمکی و نعلچی، ۱۳۹۳: ۱۴۸).

یکی از راه‌های تبیین الگوی سبک زندگی، شناسایی عناصر و مولفه‌هایی است که اندیشمندان به عنوان ویژگی‌های سبک زندگی برشمرده و در تحقیقات خود بدان اشاره کرده‌اند. به عنوان مثال، برخی اندیشمندان غربی از آنجا که سبک زندگی را شامل همه رفتارها، افکار، احساس‌ها و کنش‌های اجتماعی افراد دانسته‌اند، مواردی مانند: شیوه تغذیه، خودآرایی و پوشش، نوع مسکن، وسائل حمل و نقل، شیوه‌های گذران اوقات فراغت و ... را به عنوان بخشی از مولفه‌های سبک زندگی برشمرده‌اند.

در موارد مطرح شده توسط این اندیشمندان، به مولفه‌های زیر اشاره نشده است:

نوع اعتقاد و بینش فرد، نوع اندیشه و منطق حاکم بر اعمال فرد، نوع گرایش و روابط انسانی فرد در خانه و جامعه، نوع احساس‌ها و روابط عاطفی فرد در خانه و جامعه، کیفیت تأمین نیازهای بعدی فرد در محیط‌های مختلف، توجه به دوران قبل و بعد از حیات فرد در

دین، توجه به جایگاه دین در زندگی فرد، توجه به جایگاه اراده در شکل‌گیری سبک زندگی و توجه به کیفیت اعمال فرد در فرایند سبک زندگی (جانی‌پور و سروری مجد، ۱۳۹۳: ۵۶۵۷).

یکی از امتیازهای خاص سبک زندگی اسلامی آن است که در آن به همه عوامل و عناصر فردی، اجتماعی، عاطفی، اعتقادی، اقتصادی و ... زندگی فرد توجه کرده و تلاش دارد به صورت آبین نامه و دستوری کامل و جامع در همه زمینه‌ها و بدون ایجاد ابهام و نقصی، زندگی فرد را از پیش از تولد تا بعد از حیات، برنامه‌ریزی و هدایت کند. این مطلب بدان معناست که سبک زندگی اسلامی، پیوستاری بزرگ است که مراتب مختلفی با توجه به سطح نگرش‌ها، بینش‌ها و قابلیت‌های افراد دارد.

هر چه قابلیت و توانایی افراد در برخورداری و فهم معارف دینی گسترش یابد، سطح سبک زندگی آنان ترقی پیدا می‌کند و کاهش این سطح بیانگر نداشتن توانایی فرد در فهم معارف و پرخورداری از مواهب این نعمت بزرگ است.^۱

از طرف دیگر، انسان موجودی متعالی و همواره به دنبال کمال است و نمادهای کمال و نیمه گمشده خود را در هر چیزی جست و جو می‌کند و زمانی که این نمادها را در چیزی می‌باید، خود را به آن نزدیک یا شبیه می‌کند. این نمادها و سرمایه‌های نمادین به طور کلی به سه گروه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی قابل تقسیم‌بندی هستند که می‌توانند به طور کلی به دو گروه نمادین مبتنی بر الگوی ایرانی-اسلامی (دینی و اخلاقی) و نمادین مبتنی بر الگوی غربی و مادی (الذتها و منافع زودگذر) تقسیم شوند (نامدار، ۱۳۹۳).

جایی از جامعه نیست که بتوان گفت سرمایه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی وجود ندارند. از این‌رو چون سرمایه نمادین می‌تواند بخشی از سایر سرمایه‌ها تعریف شود، به طور کلی، می‌توان گفت سرمایه نمادین در سراسر جامعه وجود دارد و حضورش احساس می‌شود.

١. اشاره به آیه «اللَّهُمَّ إِنِّي أَكْبَرُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَقْمَتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا» (مائدہ / ٣)۔

و می‌تواند از زمانی به زمانی دیگر و از مکانی به مکان دیگر تغییر یابد و گونه‌های مختلف به خود بگیرد (نامدار، ۱۳۹۳).

حال با توجه به مسائل مطرح شده، چگونگی تأثیر سرمایه نمادین بر گفتار، پندار و کردار(سبک زندگی) مردم احساس می‌شود و از این‌رو در پی بررسی رابطه سرمایه نمادین مبتنی بر الگوی ایرانی- اسلامی با سبک زندگی اسلامی مبتنی بر سیره رضوی در ایران هستیم تا بتوانیم با تغییر در یکی، تغییر دیگر را توسعه و ارتقا بخسیم.

ادبیات نظری

در قرآن‌کریم مرتب درباره افزایش ابعاد ایمانی به افراد جامعه ایمانی امر شده^۱ و در تعریف منافقان نیز مسئله نزدیکی و دوری آنان به کفر و ایمان مطرح شده است^۲ (جانی‌پور و سروری‌مجد، ۱۳۹۳: ۵۸).

ابعاد و مولفه‌های سبک زندگی اسلامی مبتنی بر الگوی سیره رضوی عبارت‌اند از:

۱. غلبه رویکرد آموزشی در مناسک عبادی

هر انسانی برای بیان مطالب و مقاصد ذهنی خویش، گونه‌ای از قالب‌های بیانی را اخذ کرده و از آنها برای وصول به مطلوب ذهنی خود در کلام استفاده می‌کند. استفاده از قالب‌های بیانی، امری کاملاً طبیعی است و در حقیقت همچون بافت متن، در زمینه هر جمله‌ای وجود داشته و محتوای اصلی آن جمله را بیان می‌کند(همان: ۶۳).

در ادعیه رضوی، فراوانی قالب بیانی «تجلیل» نسبت به دیگر قالب‌های بیانی بیشتر است. منظور از تجلیل، عبارت‌هایی است که در آن، فرد به همراهی یا دوستی با شخصی یا پیروی

۱. اشاره به آیه «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ» (نساء/ ۱۳۶).

۲. اشاره به آیه «هُمُ الْكُفَّارُ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِآفَوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ» (آل عمران/ ۱۶۷).

از مذهب و مسلکی افتخار می‌کند و آنرا بزرگ می‌شمرد. همچنین در بسیاری از موارد مشاهده می‌شود گوینده یا نویسنده در ابتدای کلام، به تعدادی از افراد و گروه‌ها درود و سلام فرستاده و با احترام از ایشان یاد می‌کند. در حقیقت باید گفت تحلیل از این مقام‌ها و

افراد، به خاطر جایگاه آن شخصیت یا گروه و اهمیت آن در منویات متکلم است. در برخی موارد، گوینده کلام قصد دارد با اشاره به آن مقام و جایگاه، آن فرد را به عنوان الگو و اسوه معرفی کند. این مطلب به ویژه در موقعی که برخی اوصاف و ویژگی‌های آن فرد نیز بیان می‌شود، جلوه بیشتری پیدا می‌کند (یاوری و جانی‌پور، ۱۳۸۸: ۹۶-۷۸).

۲. الگوسازی از اهل بیت^(۴) با توصیف و معرفی ایشان

در ادعیه امام رضا^(۴)، ایشان تلاش دارند بیش از آنکه به رفع حوائج مردم پرداخته و متونی را صرفاً برای برآورده شدن حاجت‌های مادی و معنوی به مردم آموزش دهند، نقش و جایگاه اهل بیت^(۴)، دین اسلام و قرآن‌کریم را به مردم جامعه گوشزد کرده و آنان را متوجه این مهم سازند که برکت‌ها و خیرهای موجود به واسطه حضور این افراد و موارد است و همهٔ نواقص و کمبودها نیز با توجه به این افراد و موارد برطرف می‌شود (جانی‌پور و سروری‌مجد، ۱۳۹۳: ۶۵). نکتهٔ جالب آن است که در بسیاری از ادعیه‌های صادره از امام رضا^(۴) مشاهده می‌شود پیش از بیان هر گونه مطلب و درخواستی، از پیامبر اکرم^(ص) و اهل بیت^(۴) به تجلیل اشاره شده و در برخی موارد به صراحة از آنان نام برده شده است (به عنوان مثال ر.ک: ادعیه شماره ۱۰، ۹۸، ۱۱ و....).

در موارد متعددی نیز به جایگاه والای اهل بیت^(۴) در نظام خلقت و همچنین جایگاه‌شان در نزد خداوند و اینکه امور هستی در دست اهل بیت^(۴) است، اشاره شده و بدین وسیله تلاش شده تا جامعه اسلامی از خلال قرائت این دعاها در مناسبت‌های

مختلف و در هنگام وقوع حوادث و مشکلات، متوجه مقام شامخ اهل بیت عصمت و طهارت^(۴) شده و از این طریق به آنان تقرب جویند (به عنوان مثال ر.ک: ادعیه شماره ۲۱، ۲۲، ۳۲ و...).

به عنوان نمونه می‌توان به بخشی از دعای شماره ۲۱ اشاره کرد که در آن به تجلیل از امیر المؤمنین^(۴) پرداخته و می‌فرمایند:

وَأَنَّ عَلَيْاً امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدُ الْأَوْصِيَاءِ وَوَارِثُ عِلْمِ الْإِنْبِيَاءِ عَلَمُ الدِّينِ وَمُبِيرُ الْمُشَرِّكِينَ وَمُمَيِّزُ
الْمُنَافِقِينَ وَمُجَاهِدُ الْمَارِقِينَ أَمَامِي وَحُجَّتِي وَعُرْوَتِي وَصِرَاطِي وَكَلِيلِي وَشَمَّجَتِي وَمَنْ لَا إِنْقِ
بَا عَمَالِي وَلَوْ زَكَّتْ وَلَا إِرَاهَا مُنْجِيَّهِ لِي وَلَوْ صَلَحتْ لَا بَوَالِيَّهِ وَالْإِنْتِنَامِ بِهِ وَالْإِرْقَارِ بِفَضَائِلِهِ
وَالْقَبْوِلِ مِنْ حَمَلَتِهَا وَالْتَّسْلِيمِ لِرِوَايَتِهَا وَأَقْرِبَا وَصِيَائِهِ مِنْ أَبَائِهِ أَنْجَهَ وَحُجَّاجًا وَأَدِلَّهَ وَسُرْجًا وَ
اعَلَمًا وَمَنَارًا وَسَادَهَ وَأَبْرَارًا.

مشخص است که استفاده از این قالب بیانی و الفاظ و عبارت‌های تجلیلی، با هدف معرفی اهل بیت^(۴) به عنوان الگوهای مطرح در سبک زندگی اسلامی بوده و کاملاً رویکردی تربیتی داشته است (جانی پور و سروی مجد، ۱۳۹۳: ۶۶).

۳. تبیین اصول عقاید و ضرورت‌های دین

در ادعیه رضوی موارد متعددی از عبارت‌ها و جمله‌ها وجود دارد که بر تسبیح، تحمید، تهلیل و تکبیر خدای تعالی اشاره دارد. مثلاً در رابطه با تسبیح خداوند می‌فرمایند: «سُبْحَانَ
اللهِ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ» (دعای ۳)، «سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللهُ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ، اللهُ أَكْبَرُ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لَهُ» (دعای ۴). در دعای شماره ششم نیز به تحمید الهی پرداخته و می‌فرمایند: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَرَدِ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ وَ
مُلَمَّاتِ الضَّرَاءِ ... وَلَكَ الْحَمْدُ رَبِّ عَلَى هَنِئِ عَطَايَكَ ... وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى إِحْسَانِكَ الْكَبِيرِ ... وَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ
عَلَى تَنَمِيرِكَ قَلِيلَ الشُّكْرِ....»

در خصوص تهلیل نیز می‌فرمایند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِين» (دعای ۱۹)، «يَا مَنْ لَا شَيْءَ لَهُ

وَ لَا مِثَالَ انتَ اللَّهُ الذِّي لَا إِلَهَ إِلَّا انتَ وَ لَا خَالِقَ إِلَّا انتَ، فُنْيِي الْمَخْلُوقِينَ وَ تَبَقَّى انتَ، حَلْمَتْ عَمَّنْ عَصَاكَ وَ فِي
المَغْفِرَهِ رِضَاكَ» (دعای ۴۰) و «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ وَاحِدًا وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَعْدُ إِلَّا إِيَاهُ - مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْكَرَهُ الْمُشْرِكُونَ» (دعای ۷۴).
در خصوص موضوع تکبیر نیز می فرمایند: «الله أَكْبَرُ، الله أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَانَا، الله أَكْبَرُ عَلَى مَا رَزَقَنَا مِنْ
بِهِمَّةِ الْإِنْعَامِ...» (دعای ۶۲)، «بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ إِلَّا ذَهَبَتْ وَ انْقَضَتْ» (دعای
۴۳) (جانی‌پور و سرووری‌مجد، ۱۳۹۳: ۶۸).

۴. تأکید بر اصل تولی و تبری و لزوم رعایت تعادل در آن

دعا، درخواست چیزی از خداوند بهنحوی رسمی‌تر از مناجات بوده و در عین حال با قالب بیانی «درخواست» نیز متفاوت است، چرا که «دعا» نوعی درخواست عمومی و «درخواست» یک خواهش و طلب شخصی و فردی است (یاوری و جانی‌پور، ۱۳۸۸: ۷۸-۹۶).

به عنوان مثال حضرت^(۴) برای طلب غفران، در دعای شماره هفتم می فرمایند: «يَا كَرِيمُ اغْفِرْلَنَ
فِي مَسَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ» و نشان‌دهنده آن است که ایشان این طلب غفران
را برای همگان خواسته‌اند. باید گفت آن امام همام^(۴) تلاش داشتند ضمنن صدور ادعیه برای
رفع حوائج و مشکلات مردم و همچنین طلب مغفرت، رزق و ... از خداوند متعال، به مقام
و جایگاه خاص ائمه اطهار^(۴) در جامعه اسلامی نیز اشاره کرده و مردم را نسبت به این امر
آگاه سازند تا به ایشان تقرب جسته و از دشمنان ایشان برایت جویند. این مطلب در منظومه
معارف اسلامی، به اصل «تولی و تبری» معروف بوده و به عنوان یکی از فروع دین اسلام
شناخته می‌شود که در ادعیه رضویه آموزش داده شده و خود یکی از الگوهای تربیتی به کار
گرفته شده توسط آن حضرت^(۴) است (جانی‌پور و سرووری‌مجد، ۱۳۹۳: ۷۰).

۵. آموزش آداب عبادت و بندگی

امام رضا^(ع) هنگام دعا، بر این مسئله تأکید دارند که در ابتدا بر پیامبر مکرم اسلام^(ص) و ائمه اطهار^(ع) صلووات و درود فرستاده و سپس با توسل و شفیع قرار دادن ایشان، از خداوند طلب حاجت شود. باید گفت این مسئله در اکثر ادعیه صادر شده از ایشان وجود داشته و در برخی ادعیه نیز به صراحة بدان دستور داده اند. به عنوان مثال در دعای شماره ۳۲ می فرمایند: «یا مَاجِدُ يَا وَاحِدُ يَا كَرِيمُ يَا ذَائِمُ تَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيَّ الرَّحْمَةِ (ص) يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَ رَبِّي كُلُّ شَيْءٍ إِنْ تُصْلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ اسْلَكْ نَفْحَةً كَرِيمَةً مِنْ تَفْحَاتِكَ وَ فَتَحًا يَسِيرًا وَ رِزْقًا وَاسِعًا». رعایت ادب در طلب دعا، دعا برای همگان، اولویت سنجی در دعا و اولویت دعا برای مومنان از مواردی است که در ادعیه رضویه بدان اشاره و آموزش داده شده اند (همان: ۷۱).

۶. غفلت‌زدایی از افراد و جامعه

جمله‌هایی توسط امام رضا^(ع) به عنوان تذکر به مردم و هوشیار کردن آنان برای تقرب به خداوند متعال و افزایش آگاهی مردم برای دین داری استعمال شده است. به عنوان نمونه، ایشان در دعای شماره هشتم می فرمایند:

الْهَمِيْ بَدَتْ قَدْرُتَكَ وَلَمْ تَبْدِ هَيَّةً لَكَ فَجَهُوكَ وَ قَدْرُوكَ وَ الْتَّقْدِيرُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَهِيْ شَهِيْرُوكَ
فَأَنَا بَرِيْءٌ يَا الْهَمِيْ مِنَ الَّذِينَ يَالْتَشْبِيهِ طَلْبُوكَ لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَ لَنْ يُدْرِكُوكَ ظَاهِرٌ بِهِمِ
غِيَّرَتِكَ دَلْلُمَ عَلَيْكَ لَوْ عَرَفُوكَ وَ فِي خَالِقِكَ يَا الْهَمِيْ مَنْدُوحَةً انْ يَتَنَاوُلُوكَ بَلْ شَهِيْرُوكَ بِخَالِقِكَ
فَمِنْ شَمَّ لَمْ يَعْرِفُوكَ وَ اتَّخَذُوا بَعْضَ آيَاتِكَ رِبَاً فَيَذَلِكَ وَ حَفْوُوكَ فَتَعَالَيَتْ يَا الْهَمِيْ وَ تَقَدَّسَتْ عَمَّا
بِهِ الْمُشَبِّهُونَ تَعْنُوكَ يَا سَامِعَ كُلَّ صَوْتٍ وَ بِإِيمَانِ كُلَّ فَوْتٍ يَا مُحِبِّي الْعِظَامِ وَ هِيَ رَمِيمٌ وَ مُنْشَأَهَا
بَعْدَ الْمَوْتِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ هَمٍ قَرْجَا وَ مَخْرَجَا وَ كُلِّ الْمُوْنِيْنِ
إِنِّي كَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَ قَدِيرٍ.

بخش اول این دعا در راستای آگاه‌سازی مردم به صفات واقعی خداوند متعال و بیان دقیق معارف الهی با هدف غفلت‌زدایی از جانب آن امام همام^(۴) صادر شده و تنها در بخش پایانی، برای رفع حوائج مومنان دعایی ذکر شده است. این موارد در ادعیه‌ی رضویه بیانگر این مطلب‌اند که حضرت^(۴) تلاش دارند از هر گونه موقعیت و فرصتی برای تبلیغ معارف دین و تربیت جامعه اسلامی استفاده کنند و این خود مقدمه‌ای برای ترویج سبک زندگی اسلامی است (جانی‌پور و سوروی مجد، ۱۳۹۳: ۷۴).

۷. بایدها و نبایدهای مسیر زندگی

امام رضا^(۴) می‌فرمایند توسل به اهل بیت^(۴)، دستور الهی است. به عنوان مثال ایشان در دعای شماره ۱۸ می‌فرمایند: «اللَّهُمَّ يَا رَبِّ انتَ عَظَمْتَ حَقَّنَا أهلَ الْبَيْتِ فَتَوَسِّلُوا بِنَا كَمَا امْرَتَ وَأَمْلَوْا فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ وَتَوَقَّعُوا إِحْسَانَكَ وَنِعْمَتَكَ فَاسْقِهِمْ سَقِيًّا نَافِعًا عَامًا...» و سپس در ادعیه‌ی دیگری بر توسل به اهل بیت^(۴) توصیه کرده و به عنوان مثال در دعای شماره ۲۱ این گونه دعا می‌کنند:

وَسَاتُ بِهِمِ الْيَكَ - مُتَقَرِّبًا إِلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ حَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثُمَّ عَلَى امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالرَّزَّهَاءِ سَيِّدِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَالْمَحْسِنِ وَعَلَى وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلَى وَمُحَمَّدٍ وَعَلَى وَالْمَحْسِنِ وَمَنْ بَعْدُهُمْ يُقْيِيمُ الْحَجَّةَ إِلَى الْمَسْتُورَةِ مِنْ وُلْدِهِ الْمَرْجُوْلَامَةِ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَمَا بَعْدَهُ حِصْنِي مِنَ الْمَكَارِ اللَّهُمَّ بِتَوْسِلِي بِهِمِ الْيَكَ وَتَقْرِبِي بِهِمْ تِبَّعِهِمْ وَتَحْصِنِي بِاِمَامِهِمْ افْتَحْ عَلَيَّ فِي هَذَا الْيَوْمِ ابْوَابَ رِزْقِكَ وَانْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَحَبْبِنِي إِلَى خَلْفِكَ وَجَنِّبِنِي بَعْضَهُمْ وَعَدَاؤُهُمْ أَنِّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

همچنین در این رابطه می‌توان به دعای شماره ۲۳ اشاره کرد که بخش سوم آن کاملاً با این رویکرد صادر شده است و در کتاب‌های ادعیه به صورت جداگانه تحت عنوان «دعای توسل» یاد می‌شود.

در رابطه با توبه نیز در دعای شماره ۲۱ با حالتی مناجات‌گونه به حدیث نفس پرداخته

و می فرمایند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي ذُنُوبِي وَكُثُرَتْهَا قَدْ أَخْلَقْتَ وَجْهِي عِنْدَكَ وَ حَجَبَتْنِي عَنِ
اسْتِيَاهِ رَحْمَتِكَ وَ بَاعْدَتْنِي عَنِ [استیجاجار] [استینجازار] استیجاجاب مغفرتک و لولا تعالیٰ بالائیک
و تَعَسُّکِی بِالرَّجَاءِ لِمَا وَعَدْتَ امْتَالِی مِنَ الْمُسْرِفِينَ وَ اشْبَاهِی مِنَ الْحَاطِئِينَ يَقُولُکَ يَا عِبَادِي الَّذِينَ
اسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْطُطُوا مَنْ رَحْمَةُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَ
حَنْدَرَتِ الْقَانِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ قُلْتَ وَ مَنْ يَقْنُطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبَّتْنَا بِرَحْمَتِکَ إِلَىٰ
دُعَائِیکَ قُلْتَ ادْعُونِی اسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنِ عِبَادَتِی سَيِّدُ الْخُلُوقَ جَهَنَّمَ دَاخِرِینَ.

مقام شامخ ائمه اطهار^(۴) از هر گونه پلیدی و رجسی دور بوده، استفاده از این عبارت‌ها،
با هدف طرح الگوی مطرح در سبک زندگی اسلامی است و کاملاً رویکردی تربیتی دارد
(جانی‌پور و سروی مجد، ۱۳۹۳: ۷۶-۷۵).

جدول ۱. ابعاد سبک زندگی اسلامی مبتنی بر سیره رضوی

شماره	ابعاد سبک زندگی اسلامی مبتنی بر سیره رضوی
۱	آموزش زندگی دینی
۲	آموزش بندگی و عبادت
۳	اصول عقاید دینی
۴	اصول تولی و تبری
۵	الگوسازی سیره اهل بیت ^(۴)
۶	غفلت‌زادایی

منبع: (جانی‌پور و سروی مجد، ۱۳۹۳: ۷۹-۵۳)

سرمایه نمادین^۱

سال
نهم
دانشگاه
آزاد
تهران
۱۳۹۵

مفهوم سرمایه نمادین، مهم‌ترین بخش کار بوردیو در نظریه قدرت نمادین^۲ است. وی در تعریف این مفهوم می‌گوید: من به هر نوع از سرمایه (اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) چنانچه از مقوله‌های فاهمه^۳ دریافت شود، به اصول بینش و تقسیم به نظام‌های طبقه‌بندی‌کننده و به قالب‌های شناختی که تا اندازه‌ای محصول درون کالبدی شدن ساختارهای عینی مربوطه یعنی ساختارهای توزیع سرمایه در میدان هستند، سرمایه نمادین می‌گوییم (۱۳۸۴: ۱۵۵).

به کار بردن لفظ «هر نوع سرمایه» این‌طور می‌نمایاند که سرمایه نمادین صورت تغییر شکل و معنا یافته سایر سرمایه‌هاست. فونتن، سرمایه نمادین را محصول تغییر رابطه قدرت در رابطه معنایی می‌داند که اثر خشونت غیرمادی اشکال دیگر سرمایه را بر وجودانها مشخص می‌کند (شویره، ۱۳۸۵: ۱۰۰).

درواقع، این سرمایه به‌نوعی معنای آشکار وجوه دیگر سرمایه‌اندوزی است. هر نوع سرمایه (اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) به درجه‌های مختلف مانند سرمایه نمادین عمل می‌کند، طوری که بهتر باشد، به دقیق‌ترین وجه، از اثرهای سرمایه نمادین سخن گفته شود، به‌ویژه زمانی که این سرمایه بازشناسی آشکار و عملی پیدا می‌کند. برای بررسی حرکت جهشی انواع سرمایه‌ها به‌سوی اثرهای نمادین خود، می‌توانیم از مثال «نام خانوادگی» افراد استفاده کنیم. نام خانوادگی، نام آبا و اجدادی^۴ است که به‌طور نمادین، تمام ثروت‌های عادی و غیرعادی گردآمده و به ارث‌رسیده را انبار می‌کند و دارنده این نام به‌دلیل قدرت «فضائل»^۵ نمادینی که دارد، همه را به‌دبیال خود می‌کشاند (شویره، ۱۳۸۵: ۱۰۱).

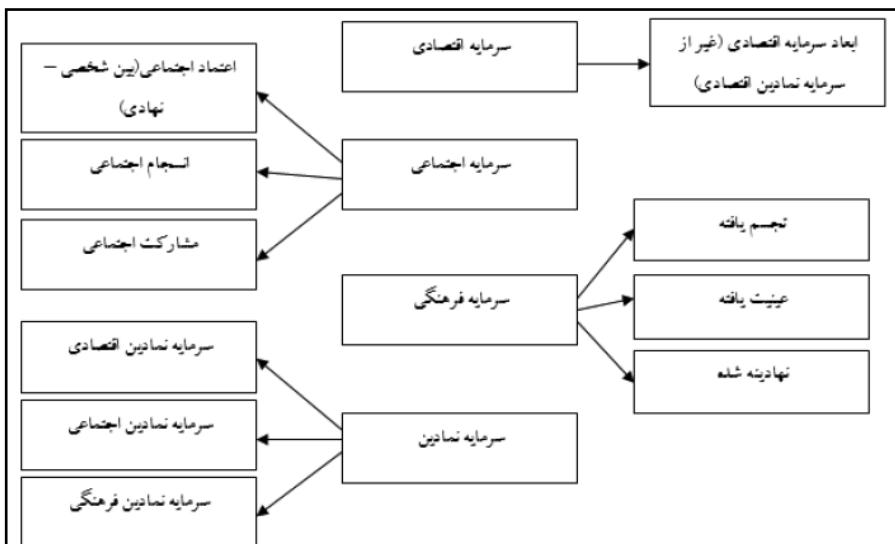
به عبارت دیگر، می‌توان گفت سرمایه نمادین هر نوع از سرمایه است که دسته‌ای از

-
1. Symbolic Capital
 2. Theory of Symbolic Power
 3. Understanding
 4. Ancestral
 5. Virtues

اعضای اجتماع آنرا درک می‌کنند، به رسمیت می‌شناسند و برای آن ارزش قائل می‌شوند. سرمایه نمادین که از شان و حیثیت شخص سرچشمه می‌گیرد، مجموعه ابزارهای نمادینی چون پرسنل، احترام، قابلیت‌های فردی در رفتارها (کلام و کالبد) و شکوه و فرهنگی را به فرد اعطا می‌کند (فکوهی، ۱۳۸۴: ۳۰۰).

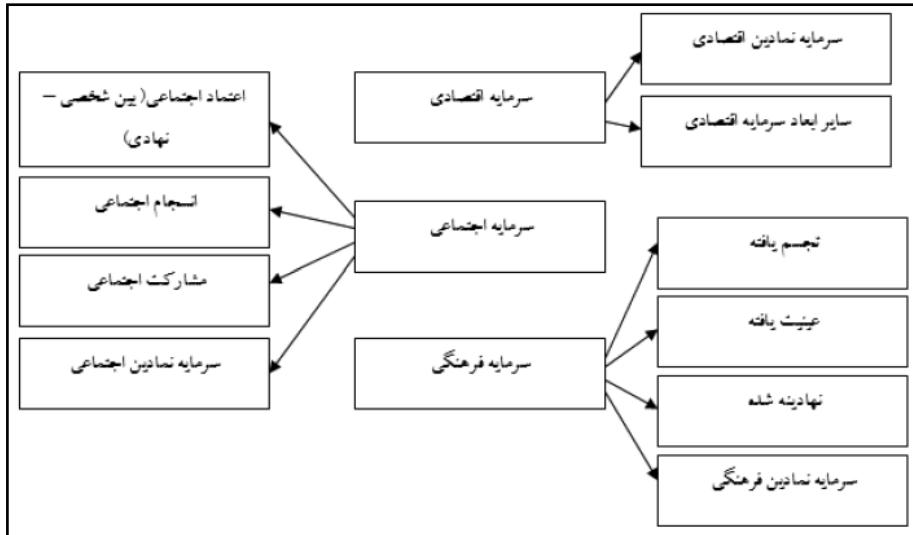
با توجه به موارد بیان شده، باید گفت در درجه اول، سرمایه نمادین نوع تغییر شکل یافته هر نوع سرمایه است که به عنوان نماد و سمبول تلقی می‌شود، دارنده آن از جانب مردم مورد عزت و احترام قرار می‌گیرد و نوعی پرسنل است. به بیانی دیگر، سرمایه نمادین را باید به عنوان بُعدی از هر سرمایه دانست (نامدار، ۱۳۹۳)

حالات اول:

شكل ۱. ابعاد سرمایه نمادین
منبع: (نامدار، ۱۳۹۳)

حالت دوم:

شکل ۲. ابعاد سرمایه نمادین

منبع: (نمادار، ۱۳۹۳)

در حالت اول، سرمایه نمادین را می‌توان به عنوان متغیری جداگانه از سایر سرمایه‌ها و به عنوان سرمایه چهارم و در حالت دوم، به عنوان یک بُعد از هر سرمایه محسوب کرد. در ادامه، به تعاریف سرمایه‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی و ابعاد سرمایه نمادین می‌پردازیم:

سرمایه فرهنگی:

از دیدگاه بوردیو، سرمایه چیزی است که به عنوان رابطه اجتماعی درون یک سازواره^۲ از تعامل‌ها عمل می‌کند و دامنه آن بدون هیچ تمایزی به تمام کالاهای اشیاء و نشانه‌هایی که خود

-
1. Cultural capital
 2. Organisms

را به عنوان چیزهایی کمیاب و ارزشمند عرضه می‌دارند (و در یک ساختار مشخص اجتماعی مورد قضاوت هستند) کشیده می‌شود.

سرمایهٔ فرهنگی به عنوان رابطه‌ای اجتماعی درون سازواره‌ای از تعامل‌ها که مشتمل بر دانش فرهنگی است عمل می‌کند، و منتهی به قدرت و منزلت می‌شود (روحانی، ۱۳۸۸: ۹).

سرمایهٔ اجتماعی:^۱

سرمایهٔ اجتماعی دلالت بر اشکالی از سازمان چون اعتماد، قواعد و شبکه‌ها دارد که می‌توانند کارایی جامعه را از راه کنش‌های متناسب تسهیل کنند. در نتیجه، تعاون خودانگیخته از طریق سرمایهٔ اجتماعی تسهیل می‌شود (ازکیا و غفاری، ۱۳۸۳: ۲۷۸).

در اندیشهٔ پاتنم و فوکویاما، سرمایهٔ اجتماعی به عنوان پدیدهٔ جامعه‌شناسانهٔ کلان لحاظ شده است. به نظر آنها ملت‌ها می‌توانند از سطوح متفاوت سرمایهٔ اجتماعی برخوردار باشند تا فرصت تحقق مردم‌سالاری یا صنعتی شدن فراهم شود، در نهایت در شرایط وجود سرمایهٔ اجتماعی شاهد بسط و گسترش فرایند مشارکت در حوزه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی و نیز بسط انجمن‌های داوطلبانهٔ خواهیم بود، فرایندی که می‌تواند سازوکار موثری برای نیل به توسعه باشد (همان: ۲۷۹).

سرمایهٔ اقتصادی:

سرمایهٔ اقتصادی فرد با گوییه‌های وسائل رفاهی، درآمد فرد (در صورت دارا بودن)، درآمد پدر، نحوهٔ مالکیت منزل، مالکیت تلفن همراه، رایانه، ماشین و نوع اتومبیل، زمین، باغ و سپردهٔ بانکی سنجیده می‌شود (نامدار، ۱۳۹۳).

سرمایهٔ اقتصادی به دو صورت جاری و غیرجاری وجود دارد:

1. Social capital

◆ سرمایه اقتصادی جاری: نوعی از سرمایه اجتماعی که به سرعت قابلیت تبدیل به وجه نقد (پول) را دارد.

سرمایه اقتصادی غیرجاری: نوعی از سرمایه اجتماعی که به سرعت قابلیت تبدیل به وجه نقد (پول) را ندارد (همان).

بعاد سرمایه نمادین با استفاده از الگوی احسان نامدار جویمی (۱۳۹۳):

۱. سرمایه نمادین فرهنگی

این سرمایه، جزئی از سرمایه فرهنگی است که نزد مردم به عنوان نmad محسوب می‌شود و برای دارندۀ آن احترام و منزلت خاصی قائل هستند (البته باید به این نکته اشاره کرد که سرمایه نمادین فرهنگی به معنای داشتن سرمایه فرهنگی بیشتر نیست و گاهی خلاف آن نیز صدق می‌کند، یعنی شاید در برخی مناطق و میان افراد خاصی، فرهنگ خاص یا فرهنگ منفی و متضاد با فرهنگ پذیرفته شده، به عنوان سرمایه نمادین فرهنگی دارای ارزش و احترام باشد). ولی در کل باید گفت سرمایه نمادین فرهنگی، نوعی از سرمایه فرهنگی محسوب می‌شود که به عنوان نmad و سمبول و پرستیز استفاده می‌شود و دارندۀ آن، از جانب مردم (یا گروهی خاص) مورد احترام قرار می‌گیرد.

۲. سرمایه نمادین اجتماعی

جزئی از سرمایه اجتماعی محسوب می‌شود که میان مردم از احترام و منزلت بالای برخوردار است و به عنوان نmad تلقی می‌شود (مانند عضویت، همکاری، مشارکت و ارتباط با اشخاص و گروههایی که مردم آنرا به عنوان نmad به شمار می‌آورند و برای فرد، منزلت و احترام همراه دارد) (البته باید به این نکته اشاره کرد که سرمایه نمادین اجتماعی به معنای داشتن سرمایه اجتماعی بیشتر نیست و گاهی خلاف آن نیز صدق می‌کند، یعنی شاید در برخی مناطق و میان افراد خاصی، زندگی بدون رفت و آمد و ساده به عنوان سرمایه نمادین

اجتماعی دارای ارزش و احترام باشد). ولی در کل باید گفت سرمایه نمادین اجتماعی، گونه‌ای از سرمایه اجتماعی است که به عنوان نماد و سمبول و پرستیژ استفاده می‌شود و دارنده آن، از جانب مردم مورد احترام قرار می‌گیرد.

۳. سرمایه نمادین اقتصادی

با توجه به مطالب بیان شده می‌توان گفت این سرمایه جزئی از سرمایه اقتصادی بوده که به عنوان نماد توسط جامعه پذیرفته شده و دارنده آن، از طرف مردم صاحب احترام و منزلت است. سرمایه اقتصادی، در برگیرنده هر نوع سرمایه و دارایی مشهودی است که دارنده می‌تواند آنرا به سرعت به وجه نقد تبدیل کند (البته باید به این نکته اشاره کرد که سرمایه نمادین اقتصادی به معنای داشتن سرمایه اقتصادی بیشتر نیست و گاهی خلاف آن نیز صدق می‌کند، یعنی شاید در برخی مناطق و میان افراد خاصی، ساده‌زیستی و زندگی بدون تعجل، به عنوان سرمایه نمادین اقتصادی، دارای ارزش و احترام باشد).

در پایان، مثال‌هایی برای انتقال بهتر مفاهیم بیان می‌شود. امیدواریم در فهم و نزدیک شدن محققان به معنای واقعی این سرمایه متمرث مر واقع شود.

سرمایه نمادین، نیمه گمشده هر فردی است که به صورت انتزاعی وجود دارد و می‌تواند حالت بیرونی و ظاهری یابد. فرد این نیمه را در هر چیزی جست‌وجو می‌کند، برای نماد و دارنده آن، احترام و منزلت قائل است و خود را به آن نزدیک و مشابه می‌کند. این سرمایه به‌طور کلی به دو صورت اخلاقی- دینی (ایرانی- اسلامی در کشور ایران) و مادی گرایانه و لذت‌جویانه (غربی) وجود دارد.

سرمایه نمادین غربی به دنبال نمادهای لذت‌گرایانه و مادی گرایانه صرف و زودگذر و سرمایه نمادین ایرانی- اسلامی (دینی- اخلاقی) مبتنی بر سادگی و سبک زندگی مبتنی بر قرآن و اهل بیت^(۴) است.

در مقاله پیش رو، ابعاد سرمایه نمادین، مبتنی بر رویکرد ایرانی-اسلامی و مولفه‌های آن نزدیک مبنای رویکرد ایرانی-اسلامی طراحی و تبیین شده است.

سرمایه نمادین اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به معنای سرمایه و ارزش بیشتر نیست، بلکه می‌تواند به معنای سرمایه ارزان‌تر و ساده‌تر هم ظهور کند. مثلاً زندگی بزرگانی مانند امام خمینی (ره) می‌تواند نمادی از ساده‌زیستی و بی‌آلایشی باشد که توسط پیروان مورد استفاده قرار گیرد.

همچنین سرمایه نمادین از زمانی به مکانی متفاوت است، با گذشت زمان، نمادهای مختلفی ظهر می‌یابد، کاربردی می‌شود و امکان دارد حتی نمادی که قبلاً منسوخ شده است، رونق بگیرد و بر عکس:

با بررسی‌های صورت‌گرفته مشخص شد تحقیقی در زمینه بررسی حاضر، در ایران و جهان انجام نشده است و از این‌رو بررسی این عنوان بسیار مهم، برای محققان نوشتار پیش رو ایجاد شد.

پیشنهاد

تحقیقی با عنوان «بررسی جامعه‌شناسنخانی رابطه سرمایه نمادین و نگرش به حقوق شهروندی (مطالعه موردی شهر تبریز)» توسط مرتضی حضرتی برای اخذ مدرک کارشناسی ارشد در سال ۱۳۹۲ انجام شده است. نمونه مورد بررسی شامل ۴۰۰ نفر از افراد بالای ۱۵ سال مناطق شهری تبریز است و نتایج نشان می‌دهد میان سرمایه نمادین با نگرش به حقوق شهروندی، مدنی و اجتماعی، رابطه معنادار وجود دارد.

ماه گل عبداللهزاده مینایی تحقیقی با عنوان «تأثیر سرمایه نمادین خانواده بر خشونت خانگی» برای اخذ مدرک کارشناسی ارشد در سال ۱۳۹۰ انجام داد. سرمایه نمادین در این تحقیق با توجه به نظریه بوردیو بررسی شده و از بین جامعه آماری یعنی زنان متأهل ساکن تهران، ۳۸۵ نفر به عنوان نمونه مورد بررسی انتخاب شده‌اند. این‌بار مورد استفاده نیز پیش‌نامه محقق ساخته و

از طرفی ۱۵ مصاحبه نیمه‌ساختاریافته است. با توجه به یافته‌ها، میان سرمایه نمادین (اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) با خشونت خانگی^۱ رابطه مثبت و معنادار وجود دارد و با افزایش سرمایه نمادین، نوع خشونت از فیزیکی به روانی و اجتماعی تغییر می‌کند.

معصومه پیری تحقیقی با عنوان «بررسی نقش تعامل نمادین در صمیمیت زوجین از دیدگاه زنان شهرستان کرج» برای اخذ مدرک کارشناسی ارشد در سال ۱۳۹۰ انجام داد.^۲ این بررسی حاصل مصاحبه با ۱۰۰ نفر از زنان تحصیل‌کرده ساکن شهرستان کرج بوده که به روش کیفی و تحلیل محتوا انجام شده است. نتایج نشان می‌دهد مشورت و در جریان گذاشتن همسر در امور جاری و کارهای شخصی، داشتن گفت‌وگوی صمیمانه و سازنده باعث صمیمیت میان زوجین بوده و این عوامل نشان‌دهنده توجه و علاقه مرد به همسر خود است. در آخر به خانواده‌های ایرانی پیشنهاد شده از گفت‌وگوهای دوستانه و صمیمانه با همسر خود استفاده کنند تا خانواده گرم‌تر و صمیمی‌تری داشته باشند.

تحقیقی با عنوان «امکانات سیاسی در نظریه جامعه‌شناختی پیر بوردیو: تولید نظریه سیاسی» توسط رسول بابایی در سال ۱۳۹۰ صورت گرفته است. به نظر نگارنده، در نظریه جامعه‌شناختی بوردیو، تمامی عناصر و مولفه‌های بنیادی یک نظریه سیاسی وجود دارد و عناصر و مولفه‌ها، شناسایی و ترکیب آنها در چارچوبی نظری در نظریه سرمایه سیاسی بازسازی شده است. در این راستا از مفاهیمی همچون عادت‌واره، میدان، سرمایه نمادین، زبان، قدرت و خشونت نمادین استفاده بهره برده شده است.

تحقیقی با عنوان «بازیابی سرمایه نمادین در اندیشه و کلام امام خمینی^(۳)» توسط منصور انصاری و فاطمه طاهرخانی در سال ۱۳۸۸ به رشتة تحریر درآمده است. در این تحقیق به سرمایه‌های اجتماعی، فرهنگی و نمادین امام خمینی^(۴)، به عنوان رهبر نهضت اسلامی ایران و بنیان‌گذار جمهوری اسلامی ایران، پرداخته شده است. در این تحقیق سرمایه نمادین در سرمایه

◆ اجتماعی و فرهنگی امام خمینی^(ره) شناسایی و تعریف و به عنوان میراثی برای کنشگران حاضر معرفی شده و در اختیار حاضران میدان‌های سیاسی جمهوری اسلامی ایران قرار گرفته است. دنا گاورلیوک و همکاران تحقیقی با عنوان «سرمایه نمادین و ابعاد سرمایه فرهنگی برای سازمان‌های آموزشی رومانیایی» در سال ۲۰۱۴ نوشتند. در این تحقیق به سرمایه نمادین به عنوان موتور ژنراتور ایجادکننده الگوهای باز در محیط آموزشی اشاره شده است. محقق به بررسی مشکلات و معضلات فکری و رفتاری نظام آموزشی غرب رومانی می‌پردازد و راه حل فکری و عملی ارائه می‌کند. سرمایه نمادین را به عنوان نظریه نوسازی رابطه‌ای برای بهبود نظام آموزشی کشور پیشنهاد می‌دهد که ریشه در نگرش‌های اجتماعی و تاریخ فرهنگی کشور دارد.

سوزان بن و ریچارد جونز تحقیقی با عنوان «نقش سرمایه نمادین در اختلاف‌های سهامداران» در سال ۲۰۰۹ انجام و تاریخچه ۳۰ ساله مجادله و رابطه با ذی‌نفعان دفع زباله مواد شیمیایی در کارخانه‌های بزرگ را مورد بررسی قرار دادند. محققان به بررسی این موضوع پرداختند که چرا هر چه مسئولان و مردم، این صنعت را وادار به دفع سالم زباله‌های صنعتی و شیمیایی می‌کنند، باز تلاش جدی برای دفع زباله‌های صنعتی و شیمیایی نمی‌شود؟ نتیجه به دست آمده آن است که ذی‌نفعان و صاحبان صنایع در پی اصلاح وجهه ظاهري و نمادين و حفظ نمادين اصلاح هستند. گام جدی برای اصلاح جدی و عملی برنمی‌دارند و بیشتر، افکار عمومی را از موضوع منحرف می‌کنند تا به کار خود ادامه دهند. چاد نیلیپ تحقیقی با عنوان «نژدیکان تعامل و سرمایه نمادین: به سوی یک نظریه سیاسی خرد اقتصادی» در سال ۲۰۰۹ نگاشته است. محقق در این تحقیق، اشاره می‌کند که خواهران و برادران فرد، بزرگ‌ترین نقش را در اجتماعی کردن دارند. ولی خواهران و برادران بزرگ‌تر ممکن است، برای حفظ سلسله‌مراتب قدرت در خانواده و تسلط خود بر دیگران، موجب تسلط خود بر دیگر خواهران و برادران شوند. محقق با این مثال، متن را به سمت کلان جامعه و در وسعت بزرگ‌تر

می‌کشاند و به سرمایه نمادین و قدرت سیاسی اشاره می‌کند که ممکن است در اثر تفاوت زبان، فرهنگ و اجتماع به وجود آید و به تحلیلگران پیشنهاد می‌دهد که ارتباط میان ساختارهای اجتماعی را حفظ کنند و ساختار تعامل چهره به چهره را در جامعه اشاعه دهند.

روش‌شناسی

جدول ۳. چارچوب کلی روش تحقیق

کاربردی	جهت‌گیری
اثبات گرایی	فلسفه
قياسی	رویکرد
کاربردی	هدف
همبستگی- تحلیلی	راهبرد
كمی	روش
کتابخانه‌ای - میدانی	صیغه
پرسشنامه - استناد و مدارک	روش جمع‌آوری داده‌ها

جامعه مورد بررسی، شهر و ندان مناطق ۱۵ گانه شهر اصفهان است که جمعیتی بالغ بر یک میلیون و ۹۰۸ هزار و ۹۶۸ نفر دارد. نمونه‌گیری به روش خوشهای چندمرحله‌ای و تعداد نمونه با استفاده از جدول کرجسی مورگان و فرمول کوکران برابر با ۳۸۴ نفر بوده و تعداد نمونه برابر با ۴۰۰ نفر با ضریب خطای آزمون ۰/۰۵ و نرم‌افزارهای Spss 21 و

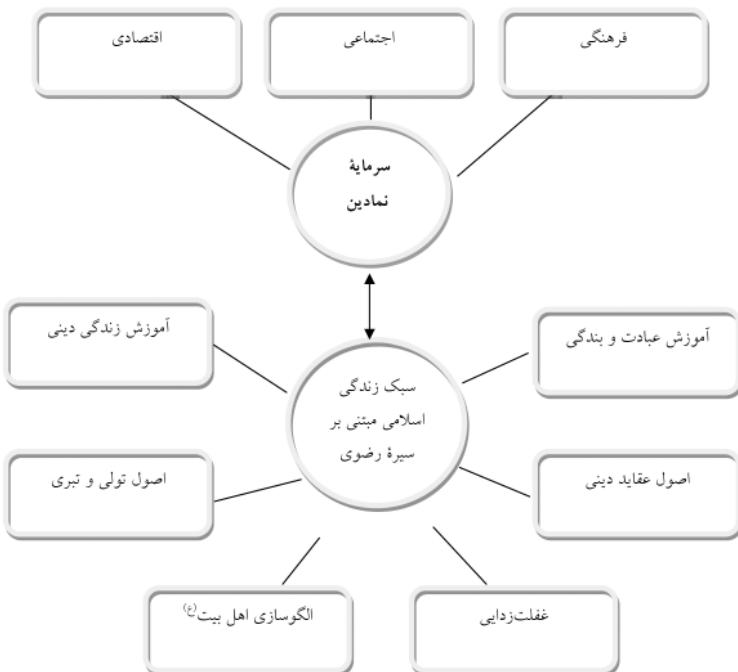
lisrel 9.1 در نظر گرفته شده و جامعه مورد بررسی نیز از این رو شهر اصفهان انتخاب شده است که این شهر از کلان شهرهای کشور ایران محسوب می‌شود و مردم و خانواده‌هایی با نمادهای مختلف وجود دارند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات از طریق پرسش‌نامه محقق ساخته است. برای پرسش‌نامه سرمایه نمادین با توجه به ابعاد مدل سرمایه نمادین (اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی) و برای هر بُعد پنج سؤال و برای پرسش‌نامه سبک زندگی اسلامی از منظر سیره رضوی با توجه به ابعاد مدل جانی‌پور و سوروی مجد در سال ۱۳۹۳ برای شش بُعد سبک زندگی اسلامی، هر بُعد پنج سؤال مطرح شده است. روایی صوری پرسش‌نامه توسط نخبگان (دو استادیار جامعه‌شناسی و دو استادیار مدیریت) مورد تأیید قرار گرفته و روایی محتوایی سنجه با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی مورد بررسی قرار گرفته است که تمام عامل‌ها مورد تأیید قرار گرفته‌اند. برای بررسی پایایی پرسش‌نامه ابتدا ۳۰ پرسش‌نامه به صورت تصادفی پیش‌شده که آلفای اولیه مناسبی داشتند. با توجه به پایایی بالا و قابل قبول پرسش‌نامه، به توزیع پرسش‌نامه‌های باقی‌مانده در مراحل بعدی پرداخته شد که میزان آن در جدول شماره (۴) قید شده است.

جدول ۴. مقادیر آلفای کرونباخ برای متغیرها و کل پرسش‌نامه

آلفای کرونباخ	سرمایه نمادین	سبک زندگی اسلامی از منظر سیره رضوی	کل پرسش‌نامه
۰/۸۱۱	۰/۸۴۳	۰/۸۶۶	میزان

آلفای کرونباخ، میزان پایایی پرسش‌نامه را نشان می‌دهد و چنانچه میزان آن بیش از ۰/۷ باشد، از میزان قابل قبول و خوبی برخوردار است و همان‌طور که جدول بالا نشان می‌دهد این میزان برای تمامی متغیرهای مورد بررسی (سرمایه نمادین مبتنی بر الگوی ایرانی- اسلامی و سبک زندگی اسلامی از منظر سیره رضوی) که دارای یک پرسش‌نامه هستند از میزان بالا و قابل قبولی برخوردار است.

مدل مفهومی

شکل ۳. مدل مفهومی

تجزیه و تحلیل داده‌ها

مدل‌سازی به پژوهشگر کمک می‌کند الگویی نظری را که از اجزای مختلف و متنوعی تشکیل یافته، به طور کلی و جزئی مورد آزمون و وارسی قرار دهد، اینکه آیا داده‌های گردآوری شده از یک نمونه، کلیت الگوی نظری تدوین شده را مورد حمایت قرار می‌دهد یا خیر و در هر صورت کدامیک از اجزای الگوی نظری مدون با توجه به داده‌های گردآوری شده مورد تأیید قرار می‌گیرند.

هر مدل اندازه‌گیری متشكل از سه نوع متغیر است و شامل متغیرهای پنهان^۱، مشاهده شده^۲ و خطأ (نوعی متغیر پنهان) می‌شوند.

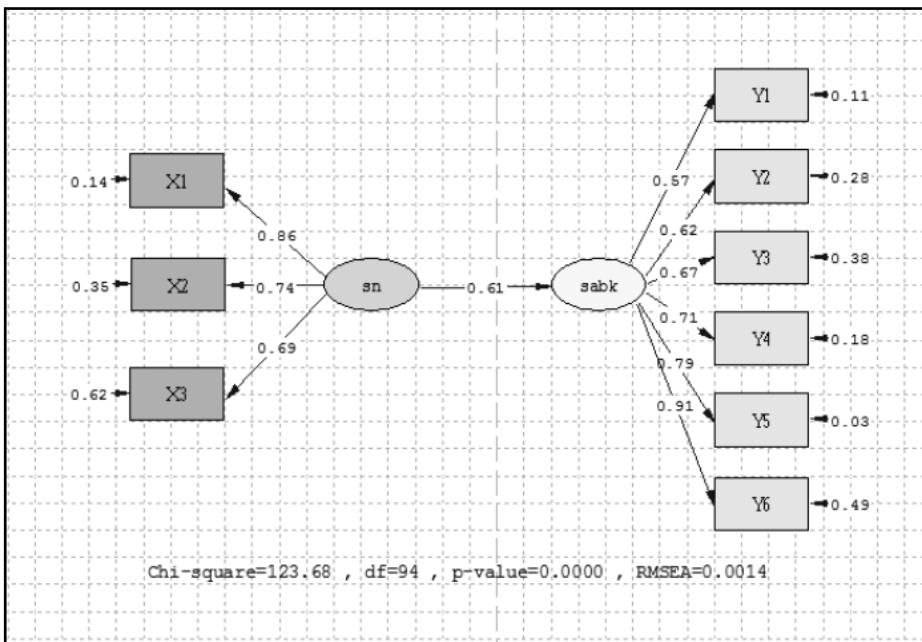
متغیر پنهان، متغیری است که به طور مستقیم مورد اندازه‌گیری قرار نمی‌گیرد بلکه با استفاده از دو یا تعداد بیشتری از متغیرهای مشاهده شده در نقش معرف سنجیده می‌شود. می‌توان گفت به ازای هر متغیر پنهان، دارای یک مدل عاملی تأییدی در نقش مدل اندازه‌گیری آن هستیم.

متغیر مشاهده شده، متغیری است که در مدل اندازه‌گیری در نقش معرف قرار می‌گیرد. هر متغیر مشاهده شده‌ای در مدل اندازه‌گیری دارای خطای اندازه‌گیری است. در مجموع می‌توان گفت هر چه واریانس مشترک بین یک متغیر پنهان با یک متغیر مشاهده شده بیشتر باشد، از خطای اندازه‌گیری آن کاسته می‌شود.

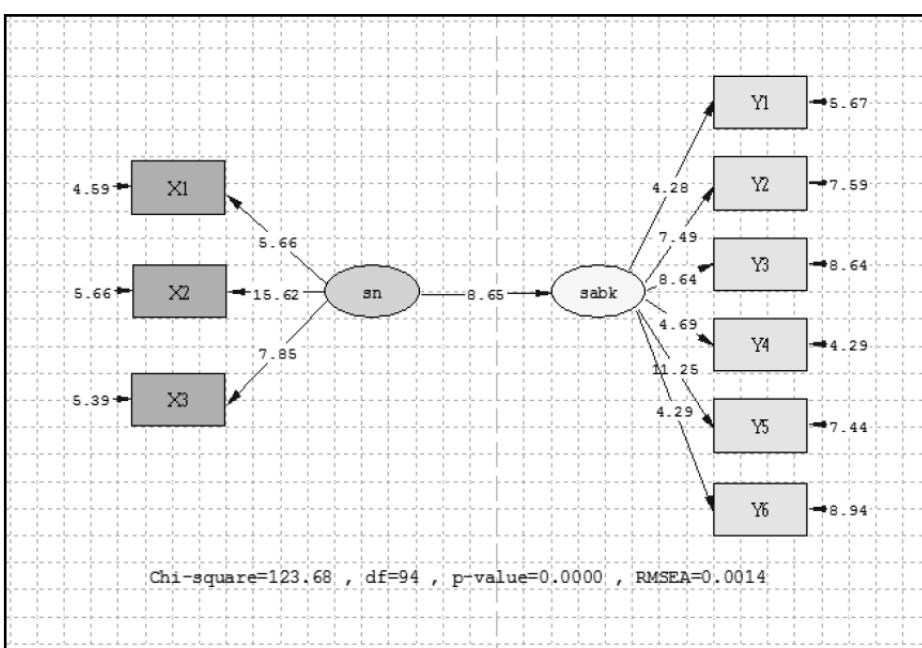
در این نوشتار، متغیرهای مکنون با شکل هندسی بیضی و متغیرهای مشاهده شده به صورت مستطیل نمایش داده می‌شوند. روابط میان متغیرهای مشهود و مکنون را با عاملی گویند که همگی بیشتر از نیم و نشان‌دهنده خوبی برآذش هستند.

همین‌طور فلش(ها) بین متغیرهای بیضی‌شکل در حالت تخمين استاندارد، میزان رابطه مورد بررسی بین متغیرهای مدنظر را نشان می‌دهند و در حالت ضرایب معناداری، معنادار بودن یا نبودن رابطه بررسی می‌شود.

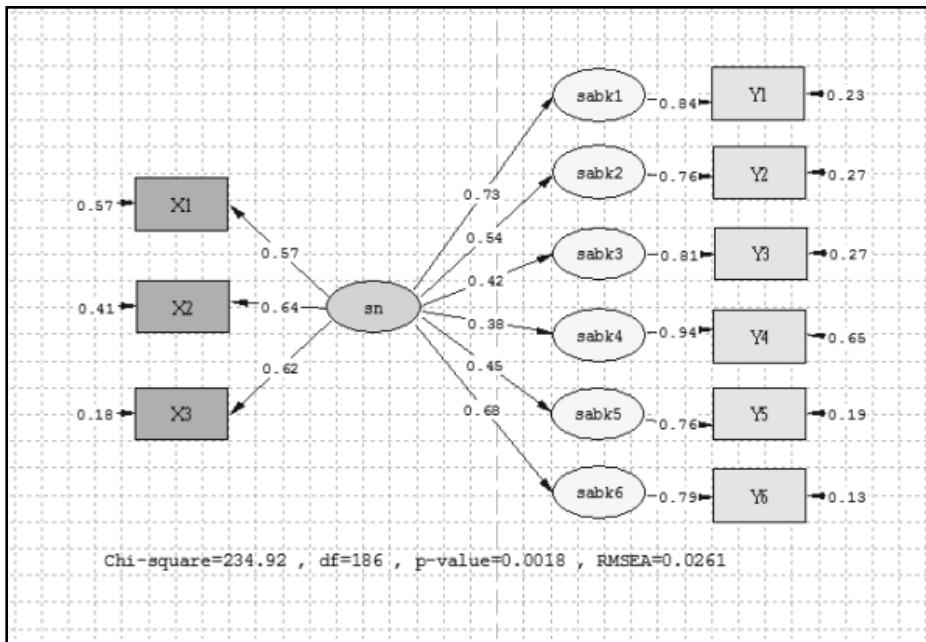
1. Latent Variable
2. Observed Variable

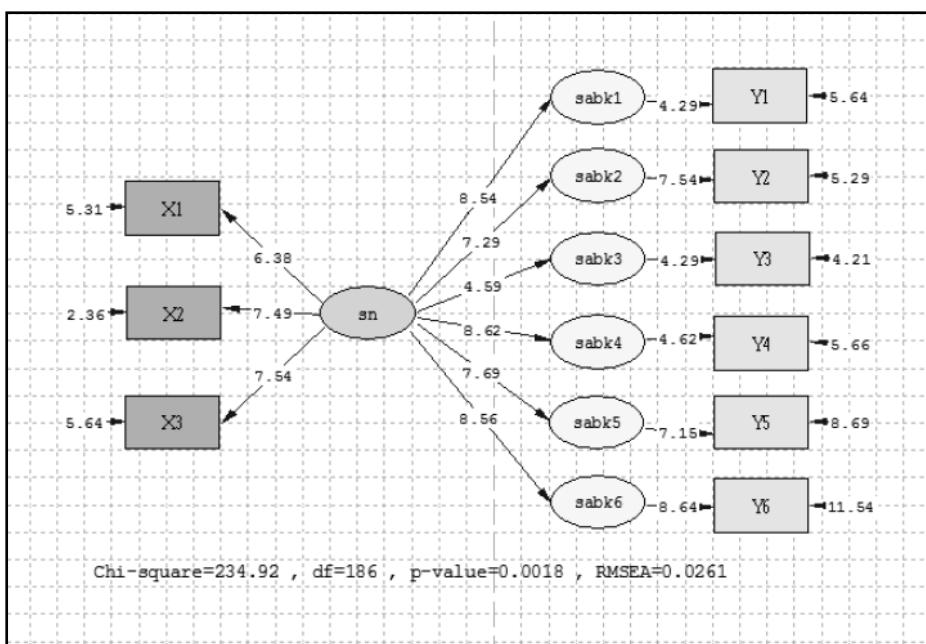
شکل ۴. مدل سؤال اصلی در حالت تخمین استاندارد

شکل ۵. مدل سؤال اصلی در حالت ضرایب معناداری

شکل ۶. مدل سؤال‌های فرعی در حالت تخمین استاندارد

شکل ۷. مدل سؤال‌های فرعی در حالت ضرایب معناداری

یافته‌ها و توصیف و تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از مدل یابی معادله‌های ساختاری جدول شماره (۵)، شاخص‌های برازش مدل از قبیل کایدو، RMSEA و... را نشان می‌دهد. اگر مقدار χ^2 کم، نسبت χ^2/df به درجه آزادی(df) کوچک‌تر از ۳، RMSEA کوچک‌تر از ۰/۰۸ و AGFI و GFI بزرگ‌تر از ۹۰ درصد باشد، می‌توان نتیجه گرفت که مدل اجراشده، برازش مناسبی دارد. ضریب استاندارد رابطه موجود نیز در صورتی که ارزش آن از ۱/۹۶ بزرگ‌تر یا از ۱/۹۶- کوچک‌تر باشد، در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنی‌دار خواهد بود.

جدول ۵. مدل معادله‌های ساختاری سؤال‌های اصلی و فرعی

مدل معادله‌های ساختاری فرضیه‌ها			
ضرایب معناداری	رابطه (بار عاملی)		سوال اصلی
۸/۶۵	۰/۶۱		
شاخص‌های برازش مدل فرضیه اصلی			
RMSEA	p-value	d.f	Chi-square
۰/۰۰۱۴	۰/۰۰۰۰	۹۴	۱۲۳/۶۸
NFI	CFI	AGFI	GFI
۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۹۴	۰/۹۲
ضرایب معناداری	رابطه (بار عاملی)		
۸/۶۴	۰/۷۳		سوال ۱
۷/۲۹	۰/۵۴		سوال ۲
۴/۵۹	۰/۴۲		سوال ۳
۸/۶۲	۰/۳۸		سوال ۴
۷/۶۹	۰/۴۵		سوال ۵
۸/۵۶	۰/۶۸		سوال ۶
شاخص‌های برازش مدل فرضیه‌های فرعی			
RMSEA	p-value	d.f	Chi-square
۰/۰۲۶۱	۰/۰۰۱۸	۱۸۶	۲۳۴/۹۲
NFI	CFI	AGFI	GFI
۰/۹۲	۰/۹۰	۰/۹۱	۰/۹۳

همان‌طور که مشاهده می‌شود، با توجه به معنی دار بودن ارزش α ، اعتبار و برازنده‌گی مناسب مدل تأیید می‌شود، چراکه مقدار کای دو، مقدار RMSEA کمتر از 0.08 و نسبت کای دو به درجه آزادی کمتر از 3 و مقدار AGFI، GFI، CFI و NFI نیز بالای 90 درصد است. لذا تمامی سؤال‌ها تأیید می‌شوند.

خلاصه یافته‌ها

۱. سؤال اصلی

آیا بین سرمایه نمادین با سبک زندگی اسلامی بر مبنای الگوی سیره رضوی رابطه معنادار وجود دارد؟
تأیید شد ($R=0.61$).

۲. سؤال‌های فرعی

۱. آیا بین سرمایه نمادین ایرانی- اسلامی با آموزش‌های زندگی دینی بر مبنای الگوی سیره رضوی رابطه معنادار وجود دارد؟
تأیید شد ($R=0.73$).

۲. آیا بین سرمایه نمادین ایرانی- اسلامی با الگوسازی سیره اهل بیت^(۴) بر مبنای الگوی سیره رضوی رابطه معنادار وجود دارد؟
تأیید شد ($R=0.54$).

۳. آیا بین سرمایه نمادین ایرانی- اسلامی با اصول عقاید دینی بر مبنای الگوی سیره رضوی رابطه معنادار وجود دارد؟
تأیید شد ($R=0.42$).

۴. آیا بین سرمایه نمادین ایرانی- اسلامی با اصول تولی و تبری بر مبنای الگوی سیره رضوی رابطه معنادار وجود دارد؟

تأیید شد ($R=0.38$).

۵. آیا بین سرمایه نمادین ایرانی-اسلامی با آموزش عبادت و بندگی بر مبنای الگوی سیره رضوی رابطه معنادار وجود دارد؟
تأیید شد ($R=0.45$).

۶. آیا بین سرمایه نمادین ایرانی-اسلامی با غفلت‌زدایی بر مبنای الگوی سیره رضوی رابطه معنادار وجود دارد؟
تأیید شد ($R=0.68$).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام این نوشتار، بررسی رابطه سرمایه نمادین مبتنی بر الگوی ایرانی-اسلامی با سبک زندگی اسلامی بر مبنای سیره رضوی بود. یک سؤال کلی و شش سؤال جزئی شکل گرفت که تمامی سؤال‌ها مورد تأیید قرار گرفتند و مشخص شد سرمایه نمادین ایرانی-اسلامی با سبک زندگی اسلامی و ابعاد آن (آموزش زندگی دینی در هر زمان، الگوسازی سیره اهل بیت^(۴)، اصول عقاید دینی، اصول تولی و تبری، آموزش بندگی و عبادت و غفلت‌زدایی) دارای رابطه معنادار و به ترتیب برابر با ۰/۶۱، ۰/۷۳، ۰/۵۴، ۰/۴۲، ۰/۳۸ و ۰/۴۵ است.

نتایج نشان‌دهنده آن است که هر چه افراد خود و خانواده‌شان را ملزم به رعایت شیوه‌نام اسلامی و پیروی از سبک زندگی اسلامی کنند، بیشتر به نمادهای اقتصادی اسلامی، اجتماعی اسلامی و فرهنگی اسلامی احترام می‌کذارند، در زندگی خود به کار می‌گیرند و به دیگران استفاده و پیروی از آنها را پیشنهاد می‌دهند.

به عبارتی با داشتن نمادهای ایرانی-اسلامی و پیروی و به کار بستن آنها، در بخش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، زندگی و سبک زندگی افراد رنگ و بوی ایرانی-اسلامی

به خود می‌گیرد که می‌توان گفت زندگی آنها از سمت الگوهای غربی به سمت الگوهای ایرانی-اسلامی یا اخلاقی-دینی سوق می‌یابد.

ویژگی‌های افراد پیرو سبک زندگی اسلامی که نمادهای ایرانی-اسلامی را پذیرفته‌اند به شرح زیر است:

بیشتر به هم‌مسلک‌هایشان اعتماد، با آنها تیم‌سازی و گروه‌سازی و در فعالیت‌هایشان مشارکت می‌کنند. خود را با آنها منسجم‌تر و به عنوان یک کل در نظر می‌گیرند، اهدافشان با اکثر هم‌سبکان اسلامی هم‌راستا خواهد بود، برای رسیدن به اهداف اسلامی در کنار سایر افراد که دارای این سبک زندگی هستند، حضور پیدا خواهند کرد، از آنها پیروی کرده و همکاری می‌کنند.

همچنین از نمادهای فرهنگی تبعیت و تلاش می‌کنند کتاب‌ها و نوشته‌های ایرانی-اسلامی بخوانند و بیشتر در رشته‌های تحصیلی ایرانی-اسلامی و مبتنی بر اخلاقی-دینی تحصیل کنند. این افراد، الگوهای ایرانی-اسلامی را یاد می‌گیرند و در راستای این الگوهای سرمایه‌های فرهنگی عینیت‌یافته و تجسم‌یافته ایجاد، در نهادهایی که مبتنی بر این الگوی دینی و اخلاقی هستند شرکت و با برقراری ارتباطات، اطلاعات کسب می‌کنند.

کمتر زندگی تجملاتی دارند. از تولیدات داخلی کشور خود در مقایسه با تولیدات کشورهای غربی استفاده می‌کنند. در کشور خود و کشورهای مذهبی منطقه مسافت و سرمایه‌گذاری و تلاش می‌کنند سرمایه‌های جاری و غیرجاری خود را به گونه‌ای در اقتصاد به کار گیرند تا به نفع تولید داخلی باشد، این سرمایه بتواند کارآفرینی ایجاد کند، سرمایه‌های اقتصادی را در کشور به حرکت درآورد، اقتصاد را از حالت رکود خارج و به سمت اقتصاد مولد حرکت کند.

این افراد تلاش می‌کنند به دیگران در همه زمان‌ها و مکان‌ها آموزش دینی دهند، امر به معروف و نهی از منکر کنند و این آموزش‌ها در هر زمان ادامه و همیشه برای آنها در

اولویت قرار دارد. از سرمایه‌های نمادین ایرانی-اسلامی (اخلاقی-دینی)، سیره نبوی و امامان معصوم^(۱) پیروی می‌کنند و همواره این سبک زندگی و گفتارها و رفتارهای معصومان^(۲) را در زندگی خود به کار می‌گیرند. بر عقاید دینی خود پایبندند و سعی دارند در این راه باقی بمانند، به این مسیر و حرکت در آن افتخار می‌کنند، برای افرادی که دارای سبک زندگی اسلامی هستند احترام قائل‌اند. خود را ملزم به رعایت اصل تولی و تبری می‌دانند، همواره با دوستان خدا و اسلام، دوست و با دشمنان خدا و دشمنان اسلام، دشمن هستند. از دشمنان اسلام و دین، دوری و با دوستان دین و اسلام، نزدیکی و با آنها همنشینی و مصاحت می‌جویند. با این ارتباطات و اطلاعات، نمادهای ایرانی-اسلامی را در بین سایر افراد اشاعه و ترویج می‌دهند مانند: پوشیدن لباس‌های خاص یا داشتن دستبندها و انگشت‌های خاص (عقیق و فیروزه) که می‌تواند نمادهای خاصی اعم از شیعه و ... باشد.

همچنین همواره تلاش می‌کنند به بندگی و عبادت مشغول باشند و بیشتر به فرامین الهی سر می‌نهند. سعی می‌کنند در خواب غفلت نرونده و افرادی را که در خواب غفلت باشند یادآور خدا، معاد و نبوت می‌شوند و پیشنهاد می‌دهند در این راه گام بردارند. به طور کلی باید گفت افرادی که به نمادهای ایرانی-اسلامی احترام می‌گذارند و این نمادها را در زندگی به کار می‌گیرند، بیشتر سبک زندگی اسلامی را سرلوحه قرار می‌دهند و سبک زندگی معصومان (۱۴ معصوم)^(۳) را در گفتار، کردار و پندار اجرا می‌کنند.

نتایج این بررسی با نتایج بررسی مرتضی حضرتی (۱۳۹۲) همخوانی دارد. براساس نتایج آن تحقیق با افزایش سرمایه‌های نمادین، رعایت حقوق شهروندی افراد نیز بیشتر می‌شود که با یافته‌های بررسی پیش رو همخوانی دارد، زیرا هر چه افراد، دین‌مدارتر باشند و در این راه گام بردارند، افراد جامعه را یا برادر دینی یا برادر آفرینشی خود می‌دانند، از این‌رو تلاش خواهند کرد حقوق سایر هم‌دینان و هموطنان خود را رعایت کنند و از خود رفتارهای فرانشی مثبت نشان خواهند داد.

- ◆ همین طور در تحقیق ماه‌گل عبداللهزاده مینایی، بین سرمایه نمادین و خشونت خانوادگی رابطه معنادار پیدا شده است و نشان می‌دهد که با افزایش سرمایه‌های نمادین در بین اعضای خانواده، میزان خشونت بیشتر می‌شود، این یافته با یافته‌های نوشتار حاضر در ظاهر مغایرت دارد، اما در باطن هم راستای هم هستند. در آن تحقیق، سرمایه نمادین غربی مورد مطالعه قرار گرفته که مبنی بر دنیاگرایی و دنیاپرستی است و موجب لذت‌های زودگذر می‌شود، اما در این بررسی منظور از سرمایه نمادین، سرمایه نمادین ایرانی-اسلامی یا دینی و اخلاقی است که موجب کمتر شدن خشم و بهبود روابط افراد خانواده و جامعه می‌شود.
- منصور انصاری و فاطمه طاهرخانی در تحقیق‌شان، سرمایه‌های نمادین را در شخصیت امام خمینی^(۴) دنبال می‌کنند و به تصویر می‌کشند. امام خمینی^(۴) به عنوان چهره‌ای ایرانی و اسلامی و نماد جمهوری اسلامی ایران مقبول هستند، این شخصیت می‌تواند به عنوان الگوی تمامی افراد و استفاده‌کنندگان نماد ایرانی-اسلامی مورد استفاده قرار گیرد که با یافته‌های بررسی حاضر نیز هم راستایی دارد و یکدیگر را تأیید می‌کنند.
- تحقیقات دیگری توسط دانشمندان و محققان دیگر در خارج از کشور صورت گرفته است که چون بعضًا سرمایه نمادین مبنی بر الگوی غربی و مادی را به صورت ناخواسته مورد استفاده قرار داده‌اند، به‌طور موثر نمی‌توان با این بررسی مقایسه و دلایل منطقی اظهار کرد، بنابراین از ذکر آنها خودداری می‌شود.
- به‌دلیل بروز محدودیت‌های زمانی و مکانی متعدد در انجام این بررسی، به محققان آتی پیشنهاد می‌شود:
۱. تحقیق مشابهی انجام دهنده و نتایج آنرا با نتایج حاضر حاصل مقایسه کنند.
 ۲. سرمایه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را با متغیرهای مستقل و وابسته این نوشتار بررسی کنند و به عنوان متغیرهای میانجی و تعديل‌کننده در تحقیقات خود وارد کنند.
- مسئولان و مدیران اجتماعی، سرمایه‌های نمادین مبنی بر الگوی ایرانی-اسلامی را

در کشور تولید، مدیریت و باز تولید کنند و در برابر الگوهای نمادهای غربی، نمادهای ایرانی-اسلامی بسازند تا بتوانند نمادهای غربی را در هم شکنند و جایگزینی برای نمادهای غربی باشند؛ زیرا نمادهای ایرانی-اسلامی می‌توانند در اشاعهٔ فرهنگ، اقتصاد و اجتماع مبنی بر سبک زندگی اسلامی نقش بسیار زیادی داشته باشد.

منابع و مأخذ

- ارمکی، اخوان و معصومه نعلچی، (۱۳۹۳). «سبک زندگی معنوی امام رضا^(۲): الگویی برای آرامش روانی». فرهنگ رضوی، سال دوم، شماره ۷: ۱۸۰-۱۴۵.
- ازکیا، مصطفی و غلامرضا غفاری، (۱۳۸۳). توسعه روستایی با تأکید بر جامعه روستایی ایران. تهران: نی.
- اکبری، امین، (۱۳۸۳). نقش سرمایه اجتماعی در مشارکت: بررسی تأثیر سرمایه اجتماعی و سیاسی (مطالعه موردی: روستای فارسنج از توابع سقز). دانشگاه علوم اجتماعی، دانشگاه تهران.
- انصاری، منصور، فاطمه طاهرخانی، (۱۳۸۸). «بازبایی نظریه سرمایه نمادین در اندیشه و کلام حضرت امام خمینی^(۴)». پژوهشنامه متین، دوره ۴۵: ۱۹-۱.
- بابایی، رسول، (۱۳۹۰). «امکانات سیاسی در نظریه جامعه‌شناسی پیر بوردیو: تولید نظریه سیاسی». سیاست، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دوره ۴۱، شماره ۳، پاییز: ۵۶-۳۹.
- بوردیو، پیر، (۱۳۸۴). اشکال سرمایه (سرمایه اجتماعی، اعتماد، دموکراسی و توسعه). مترجم افшин خاکباز و حسن پویان، تهران: شیرازه.
- بوردیو، پیر، (۱۳۸۴). طرحی از یک نظریه کنش. مترجم مرتضی مردی‌ها، تهران: نقش و نگار.
- پیری، معصومه، (۱۳۹۰). «بررسی نقش تعامل نمادین در صمیمت زوجین از دیدگاه زنان شهرستان کرج». پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته مشاوره خانواده، دانشگاه علامه طباطبائی.
- جانی‌پور، محمد و علی سروری‌مجد، (۱۳۹۳). «تبیین شیوه‌های تربیتی امام رضا^(۲) در راستای ایجاد سبک زندگی اسلامی». فرهنگ رضوی، سال دوم، شماره ۷: ۸۰-۵۳.
- حضرتی، مرتضی، (۱۳۹۲). «بررسی جامعه‌شناسی رابطه سرمایه نمادین و نگرش به حقوق شهروندی (مطالعه موردی: شهر تبریز)». پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته جامعه‌شناسی، دانشگاه آزاد واحد تبریز.
- خامنه‌ای، سید علی، (۱۳۹۱). «بیانات مقام معظم رهبری». ایران، شماره ۵۲۰۵.

- روح الامینی، محمود، (۱۳۷۷). *زمینه فرهنگ‌شناسی*. چاپ چهارم، تهران: عطار.
- روحانی، حسن، (۱۳۸۸). «درآمدی بر نظریه سرمایه فرهنگی». *راهبرد*، سال ۱۸، شماره ۵۳: ۳۵-۷.
- شارع‌پور، محمود و غلامرضا خوش فر، (۱۳۸۱). «رابطه سرمایه فرهنگی با هویت اجتماعی جوانان». *نامه علوم اجتماعی*، شماره ۲۰: ۱۴۷-۱۳۳.
- شویره، کریستین و اولیویه فوتن، (۱۳۸۵). *وازگان بوردیو: مترجم مرتضی کتبی*، تهران: نی.
- صفدری، سلیمان، (۱۳۷۴). «رضایت اجتماعی و عوامل موثر بر آن». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته جامعه‌شناسی*، دانشگاه شهید بهشتی.
- عبدالله‌زاده مینایی، ماه‌گل، (۱۳۹۰). «تأثیر سرمایه نمادین خانواده بر خشونت خانگی». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته مطالعات زنان و خانواده*، دانشگاه علامه طباطبائی.
- فکوهی، ناصر، (۱۳۸۴). «پیر بوردیو: پرسمان دانش و روشنگری». *علوم اجتماعی*، مجله دانشگاه فردوسی مشهد، سال دوم، شماره ۱: ۱۶۱-۱۴۱.
- محسنی، منوچهر، (۱۳۶۷). *مقدمات جامعه‌شناسی*. تهران: دوران.
- نامدار جویمی، احسان، (۱۳۹۳). «بررسی رابطه سرمایه فرهنگی، اجتماعی و نمادین با رفتار مصرف کننده در صنعت پوشاک (مطالعه موردی: شهر وندان شهر اصفهان)». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته مدیریت بازاریابی*، دانشگاه ایلام.
- نوغانی، محسن، (۱۳۸۳). «آموزش و پرورش و بازتولید فرهنگی». *رشد علوم اجتماعی*، دوره جدید، شماره ۱-۱۹: ۳۳-۱.
- یاوری، وحید، محمد جانی‌پور، (۱۳۸۸). *تصویرسازی از آینده از منظر شهداًی انقلاب اسلامی*. تهران: بنیاد شهید انقلاب اسلامی با همکاری مرکز تحقیقات علوم انسانی دانشگاه امام صادق^(۴).
- Benn,Suzanne; Richard Jones, (2009). “The Role Symbolic Capital in Stackholder Disputes: Decision Making Concerning Intractable Wastes”.

***Journal of Environment Management*, Vol 9:1593- 1604.**

Gavereliuc, Dana; Alin Gavereliuc, (2014). **Symbolic Capital and Cultural Dimensions in Romanian Educational Organizations”**. *Procidia, Social and Behavior Sciences* 127: 392- 395.

Nilep, Chad ,(2009). “**Sibling Interaction and Symbolic Capital: Toward a Theory of Political Micro- economy”**. *Journal of Pragmatics*, Vol 41, September: 1683- 1692.